

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta: **Michael Koževnikov**
Téma práce: **Základní koncepce projednacích zásady v českém a československém civilním procesu**
Rozsah práce: **51 stran vlastního textu**
Datum odevzdání práce: **dle informačního systému, práce datována 23. 6. 2020**

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Téma projednacích zásady nelze považovat za nové, nicméně jak vyplývá z obsahu práce, nelze je ani dnes považovat za vyřešené. Proto lze téma hodnotit jako stále aktuální.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, na vstupní údaje a jejich zpracování a na použité metody:

Zvolené téma, jelikož míří na základní, koncepční otázky, je poměrně náročné na teoretické znalosti, zejména na právní literaturu (recentní i minulou) i judikaturu. Empirické vstupní údaje pro jeho zpracování potřebné v podstatě nebyly. Metodologicky je práce založena na užití deskripce, analýzy a dílčí komparace, což je v zásadě vhodné, byť by bylo nepochybně možno komparativní obzor ještě značně rozšířit.

3. Formální a systematické členění práce:

Práce je mimo úvodu a závěru členěna do čtyř částí, které se věnují jednotlivým časovým obdobím, jež jsou předmětem zájmu autora. Text je mezi tyto čtyři nosné kapitoly (věnované postupně nejprve Kleinovu modelu na přelomu 19. a 20. století, následně první republice, socialismu a 90. letům 20. století) vhodně rozvržen. Systematické uspořádání je jasné a přehledné. Práce obsahuje i ostatní standardní součásti (seznam zdrojů, abstrakt atd.).

4. Vyjádření k práci:

Práce poskytuje celkový přehled myšlenkového vývoje ve vztahu k projednacím zásadám v civilním sporném řízení od doby reformy rakouského práva na konci 19. století do 90. let 20. století a zároveň dokládá, že i zcela recentní odborný diskurs se v tomto směru v podstatě nachází v rámci ustaveném popsáním vývojem. Práce je pojata jako do značné míry právně historická, neboť se zaměřuje na to, jak se určitá koncepce prosazovala (či naopak byla opouštěna) v rámci určité historické etapy (autor pracuje se třemi hlavními s tím, že první z nich ještě člení na dobu rakouskou a prvorepublikovou), zda na ni panovaly jednotné názory, jak byla reálně interpretována atd.

Ponecháme-li stranou období socialismu, které proklamovalo zcela jiné hodnoty, pak klíčovými se v období před 2. světovou válkou i po roce 1989 jeví otázky, do jaké míry má soud brát v potaz skutečnosti stranami netvrzené, či je dokonce aktivně vyhledávat, a dále, jakým způsobem či do jaké míry má soud působit směrem k stranám při odlišném právním posouzení věci. Autor prezentuje nahlížení na tuto problematiku řadou různých soudních rozhodnutí i odborných publikací a v různých dobách. Autor v práci nevybočuje z teritoriálního a časového vymezení, které si zřejmě vytkl, tudíž pozornost není věnována právním řádům vzdálenějším. Pro splnění autorova cíle takové vykročení zřejmě nebylo

nezbytné, navíc by tím rozsah práce ještě značně nabyt. Autor se rovněž cíleně nesnaží prosazovat nějaký vlastní komplexní náhled na problematiku, nýbrž nechává promlouvat různé hlasy a názory jiných s tím, že v podstatě ponechává čtenáři, co si z takového přehledu odnese.

Celkově vzato jde o práci zpracovanou velmi důkladně, prozrazující podrobné zkoumání autorem vybraných pramenů, podloženou velice rozsáhlým, nadstandardním poznámkovým aparátem. V mezích cíle, který si vytkla, nemám žádné podstatné výhrady k jejímu zpracování. Snad jen z hlediska možné větší inspirativnosti by si bylo možno přát, aby autor vykročil i mimo ‚čas a místo‘ popsané výše, případně aby přednesl vlastní koncepci nebo rozsáhlejší vlastní argumentaci. Třeba to bude předmětem nějakého budoucího díla autora, nic to však nemění na závěru, že předkládaný text splňuje předpoklady kladené na diplomové práce.

5. Kritéria hodnocení práce (splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení z hlediska plagiátorství, logická stavba práce, práce se zdroji / využití cizojazyčných zdrojů, včetně citací, hloubka provedené analýzy ve vztahu k tématu, úprava práce, jazyková a stylistická úroveň):

Práce se snaží popsat a prozkoumat, zda se ve všech hlavních sledovaných etapách udržela a prosadila konkrétní koncepce projednací zásady a zda jsou jednotlivé doby propojeny nějakým pevným jednotícím prvkem. Tento cíl plní a přehled, který podává, je velmi důkladný.

Práce působí jako zpracovaná samostatně, nemám žádné poznatky, které by svědčily o tom, že by byla plagiátem.

Logická stavba práce je výborná, oceňuji zejména velmi vhodné vyvážení prostoru věnovaného jednotlivým částem, bez zbytečných nebo zdlouhavých pasáží. S tím souvisí velmi dobrá jazyková a stylistická úroveň. Zaznamenal jsem jen velmi malé množství překlepů či písařských chyb (např. shoda podmětu s přísudkem, psaní velkých písmen), styl psaní je velmi dobrý, čtivý a vesměs dobře srozumitelný.

Práce se zdroji z českého a německého jazykového prostředí je na vysoké úrovni, zdrojů je použito mnoho, ale jsou vybrány a užívány vhodně, ne samoúčelně. Drobnou výhradu uvádím k citování některých pramenů, zejména časopiseckých, kde je citace v poznámce pod čarou zkrácena (např. neuveden ročník a číslo časopisu), byť plné bibliografické údaje jsou k dispozici v seznamu pramenů; zdálo by se mi lepší citovat úplně již v poznámkách pod čarou.

Hloubka analýzy ve vztahu k tématu je nadstandardní.

Grafická a technická úprava práce je plně vyhovující.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Navrhuji při obhajobě podrobněji argumentačně rozebrat, zda soud má, či nemá stranám sdělit své (předběžné) právní posouzení věci, a to třeba i s přihlédnutím k ústavněprávním zásadám, jak se projevují v rozhodovací praxi Ústavního soudu.

Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě:

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň:

Práci předběžně navrhuji hodnotit „výborně“, s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 29. června 2020

Tomáš Holčapek